

Att bli gammal

Jag kommer ihåg en dag för många år sedan, ja det var till och med förra seklet, då jag gick på gatan som den unge man jag var. Solen sken, fåglarna kvittrade, vinden smekte lätt i mitt tjocka svallande hår. Min vältränade kropp speglades i de skyltfönster jag passerade och jag var som en reklam för raklödder.

Då kom det en parvel framrultande, en gullig liten grabb. Han var som en reklam för Libero. Eller någon chipspåse kanske. Han såg på mig med sina klarblå ögon och upphov sin klara röst:

– Vet farbror hur mycket klockan är?

– Tjugo i två svarade jag reflexmässigt, innan jag sakta insåg att den inte alls var tjugo i två. Den var slagen. Den var fem i tolv. Jag var farbror. Jag hade passerat den magiska gränsen mot ålderdomen, och det enda som återstod var guldklocka, tack från kommunen och långvård. Jag var 25, och livet passerade revy. Det blev en kort revy, jag fick be om en repris. Men ändå kände jag att nu var jag gubbe, och på den vägen är det. Lika bra att försöka leva upp till det.

Gamla sanningar blev som nya. Förr var det vin kvinnor och sång, nu fick man vara glad om man hade normal avföring. Jag fortsatte att springa efter vackra flickor, men glömde snabbt varför. Jag började räkna decennier istället för år.

Och gudarna ska veta att decennierna blev allt kortare. Det första decenniet tog hela livet, det andra halva livet och sedan gick det inflation i decennier. Numer fladdrar de förbi snabbare än man hinner blinka, vilket kanske inte är så snabbt för man blir ju långsam med åren.

Till helt nyligen, när jag i mina egna ögon just passerade min 134-årsdag. Då tänkte jag, som så många gånger förr, att den som ändå vore 10 år yngre. Vad härligt det skulle vara. Men denna gång fortsatte jag den tanken fullt ut, och tänkte att om 10 år, då tänker jag likadant att det skulle vara härligt att vara 10 år yngre. Och det är jag ju idag!!

Helt plötsligt är jag inte äldre längre, utan yngre. Det blev till en uppenbarelse och en energikick. Käppen slängde jag i samma stund som jag rev ansökan till äldreboendet

på Höstsol. Duvorna i parken får skaffa sig mat på annat sätt i fortsättningen. Inga fler onsdagsresor på Ålandsbåten eller allsång på Skansen.

Och kommer det en blåögd grabb idag, så vet farbror inte alls vad klockan är, jag kan inte se urtavlan. Skaffa dig en klocka själv, ungjävél. För nu gör gubben revolution.

Nu ska jag leva efter socialstyrelsens rekommendation från förra seklet; "Man ska ha sex åtta gånger om dagen". Eller var det att man skulle slå en åtta sex gånger om dagen? Ska kolla upp det där.

Och när jag ändå håller på så ska jag också ha en kampanj för gubbarnas rätt att puta aningens med magen. Det borde vara ett förbud på att peta oss i navelhöjd med en menande bantarblick.

På det sättet ska jag väl överleva min 150-årsdag i nästa vecka och 200-årsdagen till hösten.

Reumatikerförbundets styrelse

Ordförande

Lena Öhrsvik, Bornholm

1:e vice ordförande

Margareta Bäckskog, Sthlm

2:e vice ordförande

Kerstin Carselind, Österskär

Ledamöter

Bo Ringertz, Lidingö
David Magnusson, Öfferdal
Kurt Jörgensen, DalsRostock
Margareta Kassfeldt, Piteå
Annika Gigel, Ängelholm

Ersättare

Bo Jonsson, Hägersten
Ragna Karlsson, Skellefteå
Anneli Joneken, Sollentuna
Reino Leino, Uppsala

Förbundssekreterare

Elsemarie Bjellqvist

Revisorer

Kent Westerlund, aukt
revisor
Benny Ahlberg
Sune Gréen
Rolf Andersson

Ersättare

Britt Ehrling, aukt revisor
Bror Karlsson

Valberedning

Micke Persson ordförande
Siv Billenberg
Lars Oskarsson
Elisabeth Eriksson
Britt Dovmyr

Ersättare

Anna-Lisa Hörnfeldt
Mona Korths- Nordén

Lämningsdagar och utgivningar för Reumatikertidningen

	Sista lämningsdag	Utgivningsdag
Nr 1	3 jan 2001	16 februari
Nr 2	8 mars 2001	21 april
Nr 3	2 maj 2001	15 juni
Nr 4	19 juli 2000	1 september
Nr 5	13 sep 2000	27 oktober
Nr 6	1 nov 2000	15 december